

*Poeta licē-
tia.* philosophica grauitate, dicam etiam veritate, impunè ab-
sunt. Neq̄ interim uident, Poetarum Deū nō modo Co-
metam formidandum scribere, uerū ipsa fulgura nemi-
ni horrenda.

*Verg. Ge-
oorg. I.* *Non aliās cælo ceciderunt plura sereno
Fulgura, nec diri toties arsere Cometa.*

Sed uti nemo tā est ineptus, tam stolidus, qui suspicetur
fulgura portenta esse, ita certum est, cometam nihil diri,
nihil mali portendere. Nam, si pars una sententię huius pu-
erilis est, quī fit, ut altera eiusdem sententię parte, quę de
Cometa est, vulgus uelint perterrefieri.

*Cap. II.
In Astro-
gos.* Sed mittamus poetas, (quāquam scio Virgilium et alios
insignes uates Philosophos fuisse) & magistros maxi-
mos excutiamus. Princeps Doctor Ptolemęus est, ausim
dicere nihil fieri posse leuius eo aphorismo, in quo is do-
cet, stellarum traiectiones bellorū esse indicia. Proh Dei
Maiestatem? Quale hoc est? Nulla nox est (si tamen ab-
sint nubes) quin multas uideamus eiusmodi traiectio-
nes. Videmus ab omni cœli sede, ad omnem cœli partē
exhalationes istas ardentes ferri, & adhuc somniamus,
res tā naturales, tā frequentes, tā uulgares, miracula esse?
grūnosa esse? Et qui tam absurdas res tradit, is dignus ha-
betur, cui fidē adhibeamus? Et qui in re tā illustri hallu-
cinatur, is humanum genus in rebus occultis, & à nobis
remotissimis instituet, docebit, arbitrio suo & uocib. ter-
rebit? Sunt igitur traiectiones formidandæ? bella, cædes
portendunt? At uerò naturæ prudentes, uentorū, siccita-
tis & æstuū notas esse dicunt. Cur non fiunt quotidiana
& diurna bella, ut quotidiana sunt huius generis phas-
mata? Quòd si uera Ptolemæus docet, quorsum damus,
naturæ uel cœlo, uel dæmoni, uel Deo Cometas ad bel-
la ferenda & indicanda? Rem sanè palmariam narrāt: cū
Ptolemæū id scribere dicunt. At uerò contrā dicūt Physi-
ci, affirmant grauissimī uiri, & ratio ipsa uincit, nihil ma-
gis ridiculum scribi posse, quàm igneas traiectiones bel-
la significare.

Neq̄